

У Києві презентували Біблію мовою жестів

У Києві презентували проект «Біблія мовою жестів». На захід з`їхалися гості з багатьох регіонів України. Серед них працівники та керівники відділів по роботі з глухими людьми, освітяни, слабочуючі люди, сурдоперекладачі, священнослужителі та представники держорганів . Свято розпочалось зі співу хору, який на 80 % складався зі слабочуючих людей. Увесь час спів і промови гостей супроводжувались перекладом жестовою мовою.

Олександр Бабійчук – генеральний секретар Українського біблійноо товариства: “Праця Біблійного товариства – це переклад Святого Письма на різні мови і мова жестів, це є та частина нашої праці, якою ми займаємося, але в даному випадку ми сприяли, ми надали текст, ми провели деякі зустрічі по підготовці цієї роботи”.

Протягом півтора роки команда з 25 осіб, які проживають у різних регіонах України, на добровільних засадах працювали над створенням ресурсу. Це перекладачі, слабочуючі та нечуючі люди, які віддають себе цій справі і отримують велику радість, що можуть послужити іншим.

Оксана Мішаніна – перекладач жестової мови; Максим Бондаренко – глухий, учасник проекту «Біблія мовою жестів»: «Моя семья очень удивительная. Мои родители слышащие люди, они переводчики. Мой папа отвечает за служение в церкви, мама переводит, отвечает за служение переводчиков на Украине. Интересно, что мои родители отлично знают язык жестов. Почему? Потому что их родители глухие. В нашей семье пять детей, я самый старший, я глухой, это передалось по наследству. Второй, следующий мой брат и сестра – они слышащие, четвертый ребенок, сестра, она глухая и пятый наш ребенок – слышащий. Мы все трудимся в церкви для служения глухих, ради глухих. Такая наша семья».

Жанна Полева – перекладач жестової мови; Марія Головка – глуха, учасниця проекту «Біблія мовою жестів»: «Моя семья: мама и папа – это глухие. Я родилась, четыре года с половиной у меня начался слух падать, болела, росла, росла и я была как мальчик. У меня был такой характер: я в футбол играла, любила футбол, с мальчиками бегать. Такое у меня детство, вот так вот я росла. Начала заниматься баскетболом, в сборную Украины попала, начала ездить по Украине, потом уже легкой атлетикой занималась. Наверное, где-то в 16 или 15 лет я начала по Европе ездить, это по баскетболу. Так как я медали не получала по баскетболу, перешла на легкую атлетику, у меня там успехи были, получала медали, и я осталась в этом спорте».

Через те, що Марія жила в неблагополучній сім'ї й до того ж не чула, вона дуже сердилася на батьків і декілька разів хотіла закінчити життя самогубством. Але підтримка тренера допомогла їй пережити складні життєві етапи та мотивувала на здобуття перемог. Вона побувала в Європі, де отримала дві срібні медалі. Повернувшись в Україну, радила знайомим, які не чують, займалися спортом, улюбленими справами та нічого не боятися.

Наталія Каменська – слабочуюча, президент громадської організації «Об'єднання нечуючих педагогів»: «Я з трьох років частково втратила слух.

Далі батьки займалися, я навчалася в звичайній школі. Після закінчення восьмого класу поступила до Київського коледжу легкої промисловості, в групу глухих, я познайомила з нечуючими, вивчила жестову мову в 17 років».

Багато людей із вадами слуху дуже погано сприймають текст, а то й не читають взагалі. Тому для них створили програму «Відеобіблія», яка складається з двох перекладів: перший калькуючий, дослівний згідно граматики чуючих людей, і другий жестовий згідно граматики глухих людей. Євангеліє представлене у відеоформаті й доступне на цифрових носіях і в інтернеті.

Павло Смаль – організатор проекту «Біблія мовою жестів»: «15

років я вже працюю з глухими. Багато працювали і думали, чому так складно донести прості речі, потім дивимся, багато разів повторюємо ту саму річ, а вони потребують зрозумілостей. Ми почали вивчати психологію їхню, чому їм незрозуміло? Виходить, що вони дуже мало можуть розуміти від того, що ми говорим або читаєм для них. І тому от виникла ідея подумати над цим, і як би зробити так, щоб для них воно доступно було».

Оксана Мішаніна – перекладач жестової мови; Максим Бондаренко – глухий, учасник проекту «Біблія мовою жестів»: “Я трудився в перекладі біблейського тексту, щоб передати його на жестовий мову для глухих. Дуже багато було витрачено часу. Я наперед повинен був вивчити контекст і як це краще передати на мову глухих, на рівень їх, тому я на це багато часу витратив”.

Під час заходу учасники ознайомилися з відеозбіркою «Євангеліє від Марка». Саме ця книга Біблії стала першою, яку в Україні переклали мовою жестів. Найближчим часом організатори проекту планують розмножити 20 тисяч копій цього запису, які безкоштовно отримають люди з вадами слуху, а також створити словник біблійних термінів мовою глухих.

Олександр Слюсарський – координатор служіння глухим Адвентистської церкви в Україні: «Розпочинає велику справу майбутнього, переклад Біблії на мову жестів, ну, цей труд, який вже був завершений до сьогоднішнього дня, це величезна праця, яка була виконана фахівцями, перекладачами звичайно, фахівців світських, звичайно самих нечуючих, які допомагали, коригували, щоб цей переклад був зрозумілим, доступним».

**Вікторія Глібка, Андрій Бобильов, Віталій Крутіков, Київ,
«Вісті надії»**